

БӨЛІМ: ӨЛЕҢДЕР / ФАРИЗА ОҢҒАРСЫНОВА

Балалық шақпен қоштасу циклынан

ЖАРИЯЛАНДЫ
26.01.2022СІЛТЕМЕ
<https://bilimger.kz/112949/>

Алыс қалған балалықтың пәк дәмін
таңдайыма келтіріп,
қызым менің қия алмаған шақтарын
қайталайды ентігіп:
«О, біз бүгін қандай қызық ойнадық!
Тағы ойнағым келеді!»
Ал кешкісін кино көрсе, ойланып
актерлардың ойынына сенеді.
Сахнада, рингте күнде де,
футболшылар жанталасқан алаңда,
жеңістер ме, жұлде ме —
бәрінде — ойын, қараңдар!
Жүректердін дүрсілінде, көңілде,
тағдырда да ойын бар,
Жер бетінде
үлкен-кіші өмірде
жүріп жатыр, жүріп жатыр ойындар.

Менің әкем
ұқсап кейде тақтағы патшаларға,
есік алды — ақ ұлпа ақша қарда
отырғанда шалқайып бөренеде
құдай өзі келсе де жасқанар ма!
Балалары — біз жүрміз бас аман, жай,
мықтысымыз жасқанбай, тасаланбай,
көз алдында жүреміз әкеміздің
революцияны өзіміз жасағандай.
Түсінеді ол өмірдің заңдылығын:
өзі бір кез жастықтың жан жылуын

берген сонау дауылды кезеңдерге —
уақыт солай бұйырды — салды жүгін.
Он жетіде
мектеп ашты ауылда тың арналы,
он тоғызда колхоз деп ұрандады.
Мезгіл солай сынады жас шағында,
балапаннан шыңдалған қыран жаны.
Уланбаған жас шақта мұң-шерменен
сұлулыққа, шындыққа кім сенбеген?!
Сол сеніммен келеді ол әлі күнге
жек көрумен жандарды бүрсеңдеген.
Қаратпайтын тосқауыл — күз, желге де
әкем үшін сенімі — жүзген кеме.
Жер нәр алар көктемнің жаңбырындай
сол сенімді сіңірді ол біздерге де!

Жас сәбидей
алақанда шық неге ерігенін
түсінген жаңа ғана
сарғаюмен күткенім сені менің
бір шындықты (о баста-ақ сеніп едім)
мойындатты
мендегі санаға да:
шыңдардай тұрған дара
саған —
жалғыз күткенім, аңсағаным,
үнсіз, ессіз, сағынып қарсы аларым,
мені жеткізе алады жылдар ғана;
жан болсам да емірде
жолы мұңды,
мені күтіп, өкініп, сағынатын
күн туады саған да —
соны білгін.
Сосын менін, туады таңш күліп,
күтіп жүрмін шыдаммен со күнімді
саған
өзімді аңсатып, сағындырып
бұрқан-талқан ететін өміріңді.

Есік алды. Бала қыздар шуылдап

әткеншектің қасында
итер дейді, өктемсиді жас ұлға,
мен де солай тербелуші ем жасымда.
Әткеншекті — ақ құсын
жерден жырақ ұшыруға талпынып,
бәрі-бәрі жабылады алқынып,
сонау, сонау көк жүзінде — биікте
әткеншегім ұшса дейді шарқ ұрып.
Ал, әткеншек мұңды әнін
баяғыша ызыңдайды — тыңдадым,
жерден ұзап кете алмайды, ырғалып,
тастағысы келмегендей құндағын.
Бала қыздар тербеледі,
білмейді
Жердің де өзі шыр айналып тұрғанын.

ҚМ АА Күәлік нөмірі: **KZ45VPY00102718** — ҚР Мәдениет және Ақпарат министрлігі

© 2026 **Bilimger.kz** Ақпараттық-танымдық білім порталы. Барлық мазмұн авторлық құқықпен қорғалған.